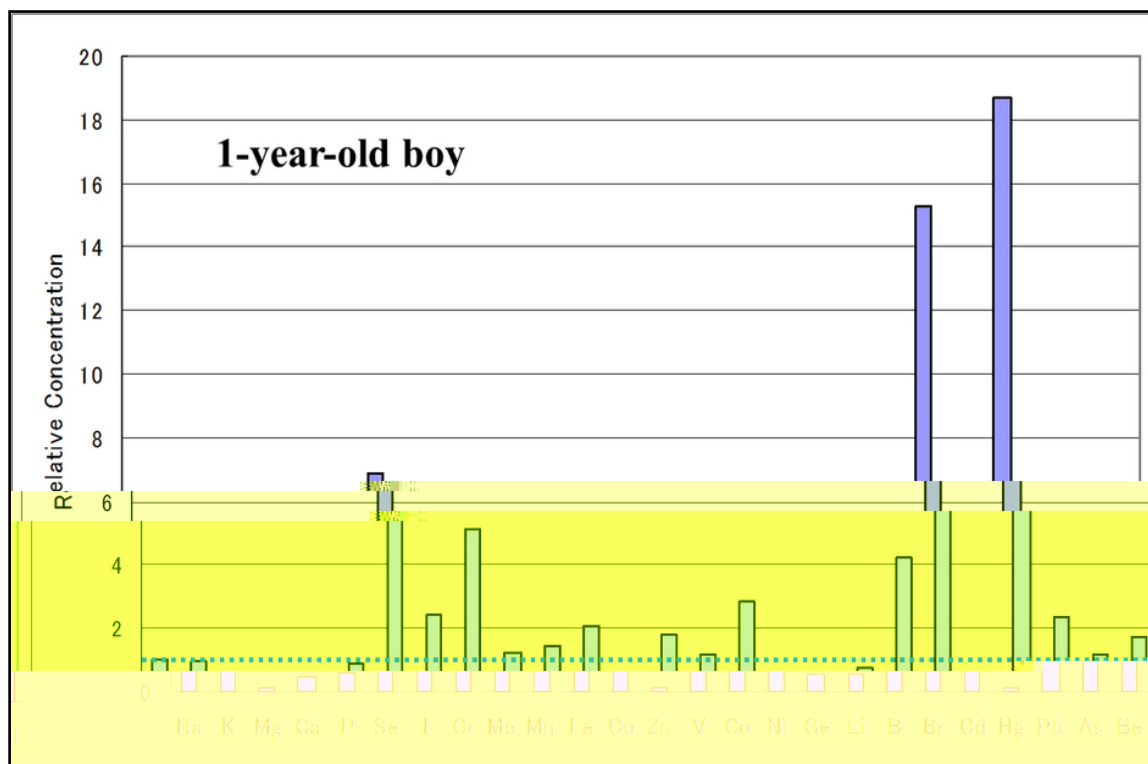
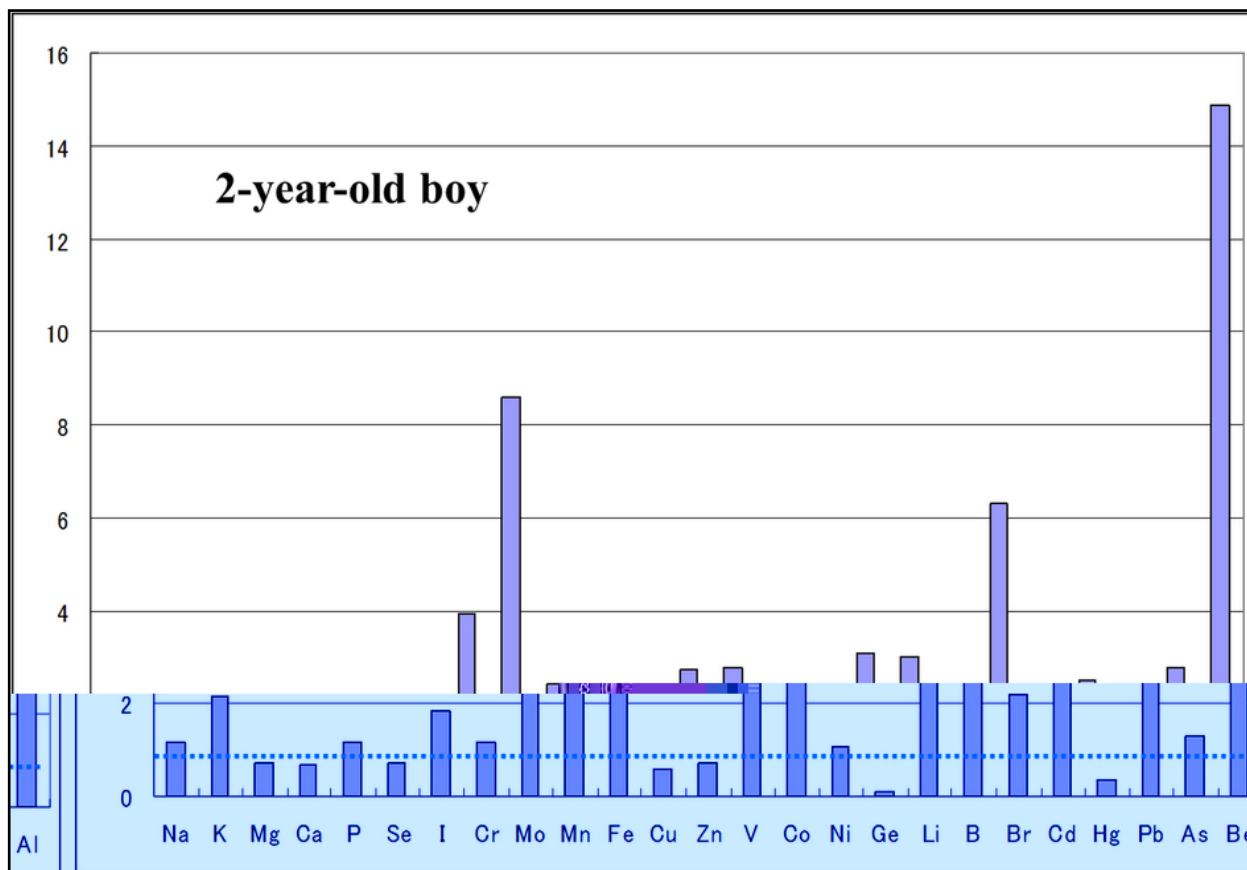

Už dlouho se mluví o tom, že s autismem může úzce souviset přítomnost většího množství toxických kovů, které organismus není schopen vyloučit. Toto téma v poslední době (v širším kontextu toxických látek) znovu otevírá řada výzkumných týmů, zátěž vyvíjejícího se organismu se probírá ze všech stran včetně toho, jak se může taková zátěž projevit ve chvíli, kdy je například mateřským mlékem přenesena z dospělého (a tudíž odolnějšího) organismu matky do křehkého organismu dítěte. Každopádně toxické kovy jako je hliník nebo rtuť jsou v zorném poli těch, kdo poukazují na jejich přítomnost v očkovacích sérech a souvislost s nástupem autismu po očkování.

Toto je dle autorů jeden z typických obrazů - výrazný deficit zinku (Zn) a hořčíku (Mg), zatímco hladina toxického kadmia (Cd) a olova (Pb) je extrémně vysoká (jde o relativní hodnoty - tečky na hladině **1** značí běžnou hladinu)

Prestížní Nature zveřejnil počátkem tohoto února zajímavou studii, která naznačuje určité znaky výsledků analýzy metaloproteinů (zjednodušeně řešeno „sloučenin“ proteinů a kovových iontů), typické pro velkou část autistických dětí. Ve studii „*Estimation of autistic children by metallomics analysis*“ uvádí tým japonského vědce **Hiroshi Yasuda** z **La Belle Vie Research Laboratory** zajímavé výsledky studie, v níž byly podrobeny analýze vzorky vlasů téměř 2 000 autistických dětí (z toho 25% dívek). Tato analýza ukázala na nedostatek některých prvků a přebytek jiných. Konkrétně 29,7% dětí má výrazný nedostatek zinku, 17,6 % nedostatek hořčíku a 5,8% nedostatek vápníku. Zároveň 17,2 % dětí mělo vysokou hladinu hliníku, 8,5 % přebytek kadmia, 4,8% přebytek olova a 2,8 % přebytek rtuti.

Jiný typický obrázek, kde jsou vidět vysoké koncentrace hliníku (Al), manganu (Mn) a kadmia (Cd)

Proč je to vlastně důležité? Co je špatného na situaci, kdy dvouleté dítě má v organismu 14x vyšší koncentraci toxického hliníku, je jasné, ale stejně důležité jsou i nízké hodnoty některých prvků a vůbec nemusí jím jen o drobnosti. Například zinek hraje významnou úlohu v organismu na mnoha frontách - podporuje růst a hojení tkání, množení buněk a podílí se na řadě dalších důležitých procesů, jejichž hladký průběh je nesmírně důležitý především u těhotných žen a malých dětí. Nedostatek zinku pak může vést k různým poruchám jako je porucha chuti, pomalé hojení ran, porušená imunita, zpomalený růst a neurodegenerativní choroby.

V článku je citována i jiná práce, která zkoumala u 116 dětí s ADHD koncentraci hořčíku a konstatovala, že 95 % mělo výrazně sníženou hladinu a také uvádí, že po šestiměsíčním podávání hořčíku se jejich klinický stav zlepšil, další práce mluví o podávání hořčíku a vitamínu B6 (u nás např. *Magne B6*) skupině 52 dětí s pervazivní vývojovou poruchou (kam se počítá i autismus) a jako dobu, po které došlo ke zlepšení, také udává šest měsíců.

Takže co to všechno vlastně může znamenat? Mimo jiné lze vyvodit dva závěry:

1) Stejně jako řada jiných prací i tato potvrzuje, že pokud dítě trpí nedostatkem zinku a hořčíku, lze se slušnou šancí na úspěch během cca půl roku jeho stav výrazně zlepšit podáváním příslušných přípravků, což by se mělo pozitivně projevit i na příznacích jako je především porucha

pozornosti nebo hyperaktivita. Přinejmenším je prokázáno, že nedostatek hořčíku mimo jiné může způsobovat zvýšenou citlivost, podrážděnost, úzkost a poruchy spánku a že B6 podporuje správnou funkci hořčíku v organismu.

2) Jestliže existuje pro děti potenciálně ohrožené autismem nějaký typický obraz pokud jde o nedostatek některých látek a přebytek jiných, lze to zjistit poměrně snadno a především brzo a - pokud je celá úvaha správná - začít problémy řešit vlastně dříve, než k nim dojde.

K čemu případně dojdou v tomto směru další výzkumné týmy, ukáže čas. Jiná stránka věci - ta, v níž žijí své životy malí i velcí autisté - pak naznačuje, že užívat nějaký čas hořčík s B6 není nic proti ničemu s tím, že podle řady studií to má smysl především dlouhodobě, tedy minimálně tři měsíce. Pokud byste se tak rozhodli, poradte se ale předtím s odborníkem - jakkoli se zdravý organismus nevyužitého hořčíku celkem bez problémů zbavuje, mohou existovat specifické zdravotní situace, kdy by dlouhodobé užívání podobných látek nemusel být úplně dobrý nápad.

Zdroj: nature.com